

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemani velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja trisopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 171.

V Ljubljani, v petek 27. julija 1888.

Letnik XVI.

Shod nemško-avstrijskih učiteljev v Gradci.

△ Žalostna je resnica, da sedanji učeni, omikani in polomikani svet večinoma zaničuje ali sovraži vero in cerkev ter z besedo in dejanjem, hoté in nehoté tudi mladino poganja iz njenega mladostnega raja. Kar je dobra mati otroku vcepila v rahlo srce, kar mu je katehet vsadil, to mu posmódi in posuši sovražna sapa protiverskega duha. Tako stopi mladenič v javno življenje brez višjih idejalov, brez trdne podlage in potrebnih sredstev za težavno življenje. Pod plaščem omike razširja se brezverstvo, in če komu zatrjuješ to svoje prepričanje, imenujejo te nazadnjaka, nasprotnika svobodi, omiki, napredku in vsem lepim stvarim, katerih ima na videz toliko sedanji vek. Znane so besede, katere je govoril profesor Bovio pri znani slovesnosti v Bologni: „Vera je mrtva. Verovati moramo le v vednost po vzgledu onih, ki so za-njo mislili, trpeli in umrli.“ In takih kratkovidnih mož in učenjakov je mnogo, ki so tako zatelebani v svoje znanje, da razven tega ničesa ne vidijo. Ali je morda to le trdna ideja, ki se ravno pri učenjaki najbolj razvija? Mnogo prsti in kamenja so sicer ljudje že nametali na „mrtvo vero“, toda navidezni mrlič vstal je vedno z novo močjo, ponovljenim življenjem ter se oziral zmagovit po zelenih grobovih svojih pogrebecev.

Naše prepričanje pa je in ostane: Brez vere ni prave omike, niti znanosti. Zato je posebno žalostno, ako celó oni krogi, katerim je izročena nežna mladina v izgojo, javno kažejo mržnjo svojo do vere, kakor so storili nemški učitelji na shodu v Gradci dne 19. t. m.

Da je naša sodba o tem shodu opravičena in osnovana, kažejo židovsko-liberalni časniki, ki že teden dni z veseljem in ostudnim ponosom prinašajo dolga poročila o resolucijah proti Liechtensteinovemu šolskemu načrtu. „Praeceptores germa-

nici locuti sunt“, boj se Avstrija, skrij se črni knez! Govoril je slavnoznani Dittes, priseljeni protestant, ki že 20 let deluje v službi židovskih časnikov; ropotal je Katschinka, Nemec stare korenine, ki po Dunaji v liberalnih društvi prodaje svojo modrost; razkladal je svojo učenost prof. Rollett, kateremu je ljudsko šolstvo deveta briga, a politika prva skrb. Naučili so se dobro svoje govore ter premlevali oprhnelo slamo, katero so židje že davno prodali za nastilo lahkovernim ljudem. Berite njihove govore in spomnili se bode, da ste vse brali v židovskih listih, ki z nesramno lažjo in kačjo zvijačo vznemirjajo prebivalstvo zaradi bodoče nove šolske postave za ljudske šole. Ali je le jedna misel originalna? Pavones sinū!

Graški župan, dr. Portugall, položil je meščanom na nemška srca, naj razobesijo zastave na čast nemško-avstrijskim učiteljem. In res je viselo tri dni po Gradci nekaj frankfurtaric, na katere bi inače prebivalstvo ne mislilo. Tudi mi bi ne imeli ničesa proti temu, ko bi zastave veljale učiteljem in šoli; toda poveljevale so liberalno nemštvo v šoli. Smešna je logika v dotičnem pozivu, da mora namreč mesto razobesiti „toliko več“ zastav, ker se zberó le nemški učitelji. Iz tega se razvidi, da gospodom ni bila toliko na srci šola, marveč nemška in protiverska politika.

Poseben odbor razgovarjal se je dne 5. t. m. o resoluciji, katero jim je skoval neki politični rogovilež. Ta se glasi: „Dne 19. julija 1888 v Gradci zborujoči učiteljski shod izjavi v imenu 10.000 članov nemško-avstrijske zveze, da se bo trdno držal načel, izraženih v državni postavi za ljudske šole z dne 14. maja 1869, po katerih se je preosnovalo avstrijsko ljudsko šolstvo. Odločno nasprotuje predlogu, da se premené šolske postave v verskem in federalističnem oziru, ter pričakuje v interesu ljudske omike in materialnega in duševnega blagra avstrijskega prebivalstva, da bodo šolska uprava in oni državni poslanci, ki so obljubili potegniti se za se-

danje šolske postave, izpolnili svojo besedo. Konečno izjavi, da je rodoljubna in stanovska dolžnost vsega nemško-avstrijskega učiteljstva, povsod in vedno potegovati se za jednoto šolstva, interkonfesijonalni njegov značaj in neomejeno državno nadzorstvo — z vso odločnostjo in brez strahu pred nasprotnimi straukami.“

Tako je sklenil učiteljski zbor v Gradci. Politični značaj te resolucije je jasen, ker je naperjena proti federalistom in verski šoli, in potrdila jo je neznatna manjšina nemško-avstrijske učiteljske zveze.

Pa ne le tendencija, tudi vsebina resolucije zahteva ostro kritiko. Ali zahteva „materialni in duševni blagor“ avstrijskega prebivalstva, da je šola interkonfesijonalna, brezverska, da danes uči v šoli katolik, jutri žid in tretji dan protestant? Gospodje učitelji, zapomnite si, kaj pomeni interkonfesijonalna šola in komu edino koristi.

„Enakopravnost“ vseh veroizpovedanj ne pomeni in ni družega, nego enakopravnost židov s kristijani v državnem življenji. In kaj je žid? Rastlina, katero bi naravoslovec uvrstil mej „kljunarice“ (grinales) pod imenom „noli me tangere“ (ne dotakni se me). Drugi prirodopisci prištevajo to rastlino mej „zajedalke“ (orobancheae). Schönerer bi trdil, da je žid živalica, ki žgé in ujeta život socialnega življenja.

Moderni liberalizem in toliko hvalisano človekoljubje nista porok pravi prostosti in napredku. Prostost in napredek, katera oznanjujejo židovski časniki, sta roditelja sužnjosti in beraštva pod židovskim jarmom. Židje hočejo enakopravnost, da bi toliko prej gospodovali vsemu krščanskemu svetu, zahtevajo brezversko šolo, da bi hitreje uničili krščanstvo, edino oviro njihovemu svetovnemu gospodstvu. Zakaj pa kristjanje ne zahtevajo židovskih šol? Ker se nočejo vtikati v njihove verske stvari. Žid pa vtika svoj nos v vse krščanske naprave in zavode, ker povsod hoče biti gospod. Ali ni to

LISTEK.

Lov je pustil.

(Povest, zapisal y.)

(Dalje.)

Martinova mati je še takrat osobenkovala v vasi. Vdova bila je od vseh zapuščena in bolehná. Malokateri se je zmenil za staro ženico, bila je skoraj celi dan sama v sobici pod streho. Njen sin Martin služil je že več let pri nekem žagarju za hlapca. Ko se je materi shujšalo, popustil je službo in se naselil pri materi, da bi ji ložje postregel. Prihranil si je bil res nekaj novcev, a bolezen je polagoma pobrala vse. Videlo se je pa tukaj, da Bog res ne zapusti tistih, ki četrto zapoved vestno spolnujejo. Naš Martin je sicer postregel materi, kar je le mogel; pa saj veste, da moški nimamo darú, da bi kuhinjska dela opravljali, tudi ne, da bi bolnikom stregli, to moramo že pripustiti drugemu, če tudi pravimo, slabejšemu spolu. Za bolezen Martinove matere zvedela je stara Šimonka, revna ženica v vasi. Bili ste prijateljici že od mladih nóg.

Uboštvo in zapuščenost družila ju je tudi na stara leta. Šimonki se je sicer malo bolje godilo. Imela je že doraslo hčer, ki je s šivanjem nekaj si

prislužila. Še celó v graščini so jo čislali in bolj navadne obleke je vsem le ona napravljala. Opomogla si je sčasoma toliko, da si je omislila stroj za šivanje; in ko ga je popolnoma izplačala, prihranila si je kak krajcar za slabejše čase.

Šimonka je večkrat obiskala staro znanko, Martinovo mater, in kmalu spoznala, da je sinu denarja zmanjkalo. Vedela je tudi, kako mladeniču težko dé, ker ne more postreči svoji materi. Šel je sicer čez dan na delo, ako ga je kedo klical, pa le malo je zaslužil. Tú je ona priskočila na pomoč. Hči je imela vedno dosti dela in primeroma tudi denarja.

„Glej! stara Martinka je tako zapuščena, vsega ji manjka. Jaz jo grem malo obiskat, pa s čim ji naj postrežem?“ vpraša svojo hčer Marjeto.

„Mati, tam-le je še par goldinarjev, le vzemite in preskrbite, česar je potreba. Jaz pridem k bolnici na večer, ko se ne bode videlo več šivati. Takrat bom ji malo posteljo prerahljala in drugo za silo pospravila, sedaj še ne utegnem.“

Šimonka vzela je nekaj krajcarjev, kupila kar je vedela, da bode dobro ugajalo stari bolnici. Obiskaje jo izroči ji polovico, drugo pa spravi na tak kraj, da bode sin Martin lahko precej dobil.

Hudo je bilo mladeniču, ko svojo mater na zadnje ni mogel sam preskrbovati. Delal je sicer za

dva, kedar so ga kam na delo klicali, a plačali so mu kakor družemu. Po leti in tudi na jesen v lepem vremenu je še kaj zaslužil, a zima je prezgodaj nastopila in njemu tudi prezgodaj zaslužek odvzela. Dobro mu je sicer dejalo, ko je stara Šimonka tako pridno obiskavala zapuščeno mater; vedel je tudi, od kod jemlje ona denar, da lahko donaša okrepčajoče jestvine materi. Bil je zeló hvaležen revni šivilji. Ko je ona dohajala še na večer k bolnici ter spretno poravnala, kar je bilo po izbii v neredu, prinesla vode in preskrbela vse za drugi dan, spoštoval je mladenič borno dekle nad vse njene tovaršice v vasi.

Pa kaj hoče! S čim naj ji povrne, ker je sam ubog? Za hlapca na žagi ga radi vzemó povsod, a mater samo v bolezní ne sme pustiti. Zahvali se šivilji le z mokrimi očmi pri odhodu.

Neki dan je bila mati posebno slaba. Šimonka se je že bala, da bo ta dan ugasnila. Prihitela je tudi njena hči k bolnici, nesoč v malem jerbasku raznih reči za bolnico. Ko jej popoldne malo odleže, olupi ji šivilja pomarančo in bolnica se po zavžitem sadu tolikanj okrepčano čuti, da se sklóni na postelji. Marjeta se odpravi zopet k šivanju na dom, vedoč, da ne bode še take sile za danes. Martin gré za njo ter se ji v veži zahvali za izkazano dobroto:

enakopravnost, če židovski otroci obiskujejo židovske, krščanski otroci krščanske šole?

Le obžalovati moramo one učitelje, ki so slepo sredstvo, mrtvi stroji za židovske koristi. In čemu toliko krika proti Liechtensteinu? O tem so avstrijski politiki in pedagogi že davnej enih misli, da Liechtensteinov šolski načrt ni mojstersko delo ne v stvarnem, pedagogičnem in tudi ne v ustavnopravnem oziru. Lex Liechtenstein se bo premenila po potrebah posameznih dežel in narodnosti, to dobro vedo tudi nemški konservativci. Kar pa smemo in moramo zahtevati, je prava izgoja na verski in narodni podlagi brez dragega in duha morečega „švindlja“.

In konečno, kaj pomeni „neomejeno državno nadzorstvo“? Vsak razumnik vé, kam pes taco moli, zato raje molčimo o tej točki.

Daleč smo že prišli s svobodo in napredkom! Kako te dve besedi šegete marsikatera ušesa in polnite svobodoljubno srce antiklerikalcem! Habeant sibi! Morda se še kje zberó ti možje in sklenejo resolucijo, da se mora v ljudskih šolah učiti talmud namesto krščanskega nauka, in da morajo krščanski otroci poljubiti roko vsakemu židu, ki ga srečajo. Kako srečni časi nas še čakajo! No, pa drevesa še ne rasto v nebesa.

Politični pregled.

V Ljubljani, 27. julija.

Notranje dežele.

Prestolonaslednik Rudolf je predvčerajšnjim odpotoval v Krakovo nadzorovat pehoto.

„Armeebblatt“ dopolnjuje poročilo „Pest. Lloyd“ o **avancementu meseca avgusta**, da izredni advancement povodom cesarjevega rojstnega dne ne bo obsejal 600, marveč 900 oseb.

Izjave pri graškem banketu na čast **Kuhnu** so neki neprijetno iznenadile višje dunajske vojaške kroge. — Kuhn se je bajó izjavil, da ne bo prevzel nobene službe več.

Vnanje države.

Srbski kralj je obiskal metropolita Teodozija Mahovića ter mu izrazil svojo zadovoljnost zaradi samozavestnega postopanja duhovništva v zadevi ločitve. Rekel mu je, da ne zahteva prednosti v cerkvenih zadevah pred najrevnejšim kmetom. — Kralj menda več odločno ne sili na ločitev, odkar mu je izročen prestolonaslednik, to pa zato, ker se cerkvena oblastnja brani izreči ločitev. Vendar pa bode poskusila z dobrim rešiti to stvar; zaradi tega bo v kratkem odpotoval v Hago k srbski kraljici član konzistorija. — Skupščina se bo neki sešla k izrednemu zasedanju, da proglasi ločitev kraljevega zakona državnim činom.

Bolgarski minister Načević se je z nova odpovedal, ker ga je vsak dan napadala Stambulova „Svoboda“.

Ruske 900letnice v Kijevu se bo osebno vdeležil generalni prokurator sinode, Pobjedonošev. Zastopana bo po nekem škofu tudi anglikanska cerkev. — „Novoje Vremja“ naglašá: Berolin mora sedaj pokazati, da je njegovo mišljenje isto takó miroljubno, kakoršno je našel Viljem v Rusiji. Grof Bismarck je pri vožnji po reki Nevi s prstom pokazal na petrograjsko borzo, rekoč: „To je naš pacient“. „Novosti“ ga zaradi tega prosijo, naj pove „lek“ za tega bolnika.

„Marjeta! ko bi katerikrat koga potrebovala, spomni se, da sem jaz tvoj dolžnik ves čas svojega življenja.“

„Beži no! beži! Zakaj neki?“, in brzih korakov hiti zopet v malo izbo k šivalnemu stroju.

Danes gré ji vse bolj urno od rok in kolo bolj naglo se vrti. Tudi šivilja je bolj vesela, kakor druge dni. Zakaj tudi ne? Z malim darom postregla je bolnici, in kako ji je za to hvaležen njen sin! Kako dobro dé zavest, da smo storili svojo dolžnost, ali da nas kdo tudi v siromaštvu in zapuščenosti čišla!

Ne mislite pa, da je bil naš Martin mladenič brez slabosti in napak.

Že prej kot žagarski hlapec dve uri od domače vasi zahajal je rad na lov. Po dnevu je sicer pridno delal, noč pa ga je večkrat zanesla v goro, če ni bil ravno na vrsti za ponočno delo. Vedel je že od mladih nog, kod prehaja zverina, in nastavljal ji je zanjke ali tudi streljal. Imel je pri skali zraven malega studenca skrito puško in smodnik in marsikatero srno je tam podrl. To je potem oddajal kupcu, ki je skrivaj prodajal divjačino v bližnje mesto. Prisluzil si je po strani marsikak krajecar s tem poslom, a koliko noči je tako prebdel in koliko strahu prestal, da ga graščinski lovec ne zasači!

(Dalje prih.)

O **rusko-nemškem** sestanku piše „Journal des Débats“: Viljem je obljubil carju, da ne bo dopuščal svojim zaveznikom, ako bodo hoteli kratiti ruski vpliv na iztoku. Kako milostno! — Nemški cesar je sedaj v Stockholmu, toda z njim ni grof Bismarck. Iz tega sklepajo, da cesarjevo bivanje v Stockholmu nima političnega pomena.

Francoski list „Nouveliste de Lyon“ za trdno pripoveduje, da je bila nesramna zadeva z redovnikom v Oiteauxu v zvezi z znanim predlogom Lafionovim gledé razpustitve redovnih družb že poprej skrivaj osnovan naklep; s tem se je le izvršil prostozidarski sklep „grandorienta“, do kojega se je obrnil ministerski predsednik Floquet s prošnjo, naj prične boj zoper katoličanstvo, da se takó prekrati delovanje strank, ki nameravajo vreči ministerstvo.

Masavska zadeva mej **Italijo** in **Francijo** se je naenkrat poostрила. Italija se po svojem ekspedicijskem porazu z vsemi silami oklepa majhnega masavskega ozemlja, koje jej je ostalo v rokah brez prelivanja krvi, pa tudi brez mednarodno-pravnega dokaza. Italijanski poveljnik hoče pokazati svetu vrhovno oblast Italije nad to deželico z nalaganjem davkov, ter je s tem namenom tudi ukazal francoskemu podkonzulu, naj pretrga občevanje z italijansko oblastnijo, ker nima „exequatur“. Vsled tega je primorana Francija, da dejanski poseže v to zadevo, ki je postala diplomatski razpor mej napominanimi državama.

Vsi **italijanski** listi naglašajo, da je zdravstveno stanje v Napolji in v celi Italiji popolnoma povoljno.

Angleška spodnja zbornica je v tretjem čitanji potrdila postavo o železniškem prometu in onem v „Kanal“.

Mej **Anglijo** in **Kitajem** se vrše obravnave zaradi naseljevanja v Avstraliji. Razmere mej obema državama so sedaj zeló prijateljske, zaradi tega upa angleško naselbinsko ministerstvo, da bo doseglo zaželjeni vspeh.

Turčija še ni izročila **Rusiji** odgovora na Nelidovo noto. Načrt istega se je predložil še-le sultanu v potrdilo ter obseza opravičevanja in obljube, da bo Turčija v bodoče točneje plačevala vojskino odškodnino. Ne omenja pa nikakoršnega jamčenja.

Rumunski kralj in kraljica sta „incognito“ odpotovala čez Kološ, Czolnok, Hatvan in Tešin v Nemčijo.

Švedski kralj bo bajó dne 3. avgusta obiskal carja v Petrogradu. Njemu na čast bo v Rudečem Selu (Krasnoje Selo) velika vojaška vaja.

Danski kralj se bo v soboto peljal **nemškemu** cesarju nasproti, ki bo došel s svojim mornaričnim oddelkom zvečer v Kodanj. Tu bo mej drugim obiskal tudi razstavo.

Izvirni dopisi.

Iz Boršta v Istri, 23. julija. Jedno leto je, kar je bil prijazni Boršt ves v zastavah, in je možnarjev grom Bregu in Dolini oznanoval, da se praznuje izvanredna slavnost. Velezaslužni in veleč. gosp. A. Pavli je bil takrat odičen z zlatim križcem, prejetim od Nj. veličanstva za zasluge v cerkvi in šoli. In zopet letos je bilo dne 23. t. m. v Borštu vse polno zastav, slavloloki pred farovžem in cerkvijo, cerkev najbolj praznično ozaljšana, strel iz možnarjev, gnječa praznično oblečenega ljudstva itd. Ako si vprašal Zaborštea: Kaj pa imate zopet?, odgovoril je ponosno: Novo mašo! — Kaj niste slišali vabilo zvonov skozi celi teden, kar se zgodi le pred novo mašo!? Bila je torej dne 23. t. m. nova maša v Borštu pri Dolini, katero je daroval č. g. Jožef Knavs iz Št. Ruperta na Dolenjskem. Pri vas na Kranjskem imate nove sv. maše še zmiraj precéj pogostoma; saj ni dolgo, ko je imel „Slovenec“ napovedanih celo vrsto novih maš, in vsake se veseli pobožno slovensko ljudstvo. Toliko več tukaj, kjer so mašniki že tako redki, da morajo cele župnije biti brez duhovnikov; zato se ni čuditi, da je nova maša dogodek, o kojem dolgo prej in poznej vse govori.

Prelepe slavnosti ne bom na drobno opisaval, pač pa omenil nekaterih posebnosti. Prva posebnost je, da deset dni pred novo mašo še nihče za-njo ni znal, in je tudi še dolgo let ni bilo upati, ker takih šolarjev ni tukaj. Veleč. g. Pavli, kateremu se je od neke strani namignilo, da neki novomašnik zaradi posebnih razmer skoraj nima kje slovesno darovati prve sv. maše, je v svoji velikodušnosti kratko, kakor je navajen, rekel: Naj le pride v Boršt, bo imel pa tukaj novo sv. mašo. — In priredil mu jo je tako, da tudi bogati stariši lastnemu sinu lepše ne pripravijo. Lahko se razume, kako težka naloga je bila za č. g. Pavli-ja v tem kratkem času vse pripraviti, kar je treba v cerkvi in hiši, in poleg tega še tudi svate vabiti, ker č. g. novomašnik tukaj ni imel ne sorodnika, ne znanca; a njega to ni nič prestrašilo, veselo-mirnim obrazom

vozil se je sém in tje, pripravljal to in drugo, in na dan nove maše bilo je vse v najlepšem redu. Ljudstva se je iz Brega in tržaške okolice nabralo, da se je vse trlo. Ob 10. uri pomikala se je iz farovža v cerkev dolga vrsta svatov sredi med ljudstvom, ki se je radovedno oziralo na novomašnika, spremljanega od dveh dekanov in drugih mašnikov. Pridigoval in rekel bi džanjski v mašniški stan vpeljal je novomašnika preč. g. kanonik Jan. Prepričevalno in ganljivo, z mladeniško navdušenostjo je preč. gosp. kanonik v izvrstnem govoru poslušalcem risal imenitnost duhovskega stanú, težave, pa tudi sladek sad, ki gotovo ne odide mašniku, ki vestno in točno izpolnjuje duhovnopastirske dolžnosti. Probujal je pridigar pri ljudstvu spoštovanje do duhovnov, a novomašniku dajal pogum: „Ne boj se, stopil si v stan, kateremu je rekel Gospod: Jaz sem z vsemi do konca sveta! — Ne boj se težav in truda, le oziraj se na krasno plačilo! — Ne boj se napadanja peklenskega sovražnika in njegovih pomočnikov, s Teboj je On, ki je rekel: Jaz sem svet premagal, tudi Vi ga bode!“. Gotovo bo ta pridiga novomašniku ves čas življenja v spominu in bode vplivala na njegovo delovanje. — Duhovna mati bila je gospá Jančarjeva.

Da so se pri kosilu, h kateremu je veleč. g. Pavli v svoji gostoljubnosti še čez trideset svatov povabil, vrstile napitnice papežu, cesarju, škofu, novomašniku, njegovi materi itd., je umevno. Vse se je vršilo v najlepšem soglasji. Za smeh skrbel je znani kraški posestnik in načelnik ricmanjske postaje. Vse je bilo veselo, le č. g. novomašnik je imel v kupi veselja tudi pelina. Umrli so mu namreč deset dni pred novo mašo oče, in na njegovi strani sedela je le mati, sicer še vidno potrta zaradi smrti moževe, a vendar pri pogledu sina novomašnika žarilo ji je okó svete radosti. — Bog ji daj nad sinom-mašnikom veliko veselja, a novomašniku naj Bog pomaga s svojo milostjo, da bo na duši in telesu čvrst in čil neumorno delal za svoj narod.

Na Dovjem, 25. julija. (Birmovanje in škofovo obiskovanje.) Včera na dan pred sv. Jakobom smo bili tedaj tudi pri nas tako srečni, da smo imeli med sabo našega višjega pastirja premil. knezoškofa, ki so zakrament sv. birme delili in kanonično obiskovanje naše fare opravili. Dasiravno je zdaj na polji silno dela, ker je zaradi vednega deževanja marsikaj zaostalo in se oranju in sejanju mudi, smo se vendar kolikor mogoče na slovesen sprejem visokega gosta dostojno pripravili. Mlajev večjih in manjših je bilo v obeh vaseh ob potih in pri cerkvi blizo 100, in večidel vsi z zastavami v različnih barvah okrašeni. Slavoloki so bili štirje. Posebno okusna in primerna sta bila ona pri cerkvi in pri farovžu.

Ker so milostljivi škof v ponedeljek že pozno zvečer iz Fužin došli, razsvetlili smo slavolok pri farovžu z lampijončki in bengaličen ogenj zažgali. Na bližnjih holmeih pa so kresovi goreli in pogosto pokanje iz topičev je veselo pozdravljalo prišle goste. Birmovanje in obiskovanje se je po navadi vršilo. Birmancev je bilo vseh iz domače in sosednih fará samo 128, čimur pa se ni čuditi, ker je bila še-le pred tremi leti sv. birma v naši dolini. Ne navadno je bilo to, da so bili ne samo birmanci, ampak sploh šolarski otroci vpričo škofa iz krščanskega nauka izprašani. Odgovarjali so še precej dobro, posamezni bolj tiho, skupno pa precéj glasno in določno, kar je bilo vsem pričujočim, posebno pa mil. g. knezoškofu zelo všeč.

Po kosilu so se premil. škof še mimogredé tudi v Mojstrani ogledali, kjer so si ondotno staro cerkvico sv. Klemenca ogledali. Potem pa so se med streljanjem in zvonjenjem pri obeh cerkvah naprej odpeljali proti Jesenicam in Koroški Beli. Ponižno pa vendar častljivo obnašanje mil. g. škofa pridobilo si je precej srca vseh.

Iz Fužin, 24. julija. Birmovanje bilo je pri nas napovedano na dan 23. t. m. Mil. knezoškof s svojim gospodom tajnikom dr. Lesar-jem so se pripe-ljali v nedeljo zvečer ob desetih z vlakom. Na kolo-dvor so jim šli naproti gg. župan Maly s srenj-skimi odborniki in č. g. župnik. Po kratkem po-zdravu odpeljali so se s kolodvora proti Fužin in. Za sprejem poskrbeli smo, kar je bilo v naši moči.

Precej pri vstopu v srenjo je grad „Pod klan-cem“, ki je bil ves ovit z zelenjem, okna razsvet-ljena s svečami, veliki prostor pred gradom in vrt pa z bengaličnim ognjem. Koder so se peljali mil. knezoškof, ni je bilo hiše, ki bi ne bila razsvetljena.

Se celo tuje, med katerimi so tudi drugoverci, razsvetlili so vsi brez izjeme svoja stanovanja.

Najlepši prizor bil je pa pri slavlolu pred župnijo in cerkvijo. Ljudstva se je vse trlo. Pri slavlolu izstopili so knezoškof iz voza. Od tod proti cerkvi bil je ves prostor razsvetljen z obilnimi raznobarvnimi umetnimi ognji, kar je nenavadno čarobno odsevalo v prekrasni noči.

Drugi dan vršilo se je sveto opravilo po navadnem redu. Popoludne ob polupetih odpeljali so se knezoškof proti Dovjemu.

Slovesnost pospeševalo je tudi vreme, kajti po dolgotrajnem dežju razvedrilo je vendar nebo svoje obličje, da smo imeli lep solnčen dan. Le škoda, da je bilo premalo časa, da bi si bili mogli mil. gosp. knez in škof ogledati naši romantični gorski jezeri.

Poročilo vodovodnega odseka o svojem delovanji

od 25. maja 1883. l. do 14. marca 1888. l.

(Konec.)

Predno se je javno razglasil natečaj za izdelavo podrobnih načrtov, oglasila sta se pri mestnem magistratu gg. Friderik Passini, kot pooblaščenec tvrdke baron Karol Schwarz & C. z Dunaja, in inženir Oskar Smreker iz Manheima, ponujajoča se mestnemu zboru za izgotavljanje omenjenih načrtov, naglašujoča soglasno, da bi mesto potom javnega razpisa ne prišlo do tacihi načrtov, kakeršnih mu bode potreba za oddajo izvršitvenih del, in da je poleg tega še vprašanje, bi li solidne, sposobne tvrdke hotele sploh vdeleževati se natečanja. Mestni zbor osvojil je to mnenje večšakov in sklenil v svojej seji dne 11. marca 1887. l., da se razveljavi prejšnji njegov sklep o javnem natečanju. Vodovodni odsek je vsled tega napravo natančnih načrtov in proračunov v svojej seji dne 28. marca 1887. l. izročil gosp. Oskarju Smrekerju, ob enem pa v svojej seji dne 27. aprila 1887. l. sklenil, da se imajo izvršiti vsa še potrebna dela, posebno pa, da se z vrtanjem na ljubljanskem polji in v Povodji konstatuje kakovost zemljišča in da se z natančnim opazovanjem vodnjakov določi, v katerej smeri teče podzemeljska voda, in vpliva li Sava kaj nanjo. Vsa ta dela izvršila so se kar je bilo najhitreje mogoče in v seji dne 10. marca 1888. l. predložil in pojasnoval je že gospod Oskar Smreker odseku načrta obeh alternativ. Da se stvar reši brez odloga, pregledali so tehniki odborovi načrt ter se posvetovali o njem v sejah dne 11., 12. in 14. marca. Rezultate teh posvetovanj predložili so odseku v seji dne 14. marca 1888. l. in odsek odobril jih je v polnem obsegu, odločivši se za prvo alternativo, to je za vpeljavo vode z ljubljanskega polja. Proračun spremenil se je le v tem, da se je sklenilo:

1. mesto nameravanih petih vodnjakov napraviti le štiri;
2. kondenzacijski vodovod izpeljati le 500 metrov daleč in ne do Save;
3. opustiti električno osvetljavo;
4. opustiti napravo hleva;
5. izvesti priprosteje pročelje reservoirja, in
6. opustiti nekatere dele nameravane cevne mreže.

Vsled teh sprememb prihranilo se bode toliko, da bode vodovod stal 485.486 gld. in sicer:

1. dobivanje vode	gld.	95.000—
2. vzdigovanje vode	"	90.486—
3. vpeljavo vode	"	90.000—
4. reservoir	"	55.000—
5. cevna mreža	"	155.000—

Ker je slavnemu mestnemu zboru predloženo utemeljiteljno poročilo projektanta gospoda Oskarja Smrekerja, ni mi potreba navajati tu še posebej razlogov, ki so bili merodajni, da se je vodovodni odsek odločil za prvo alternativo, in zato po kratkem tem zgodovinskem obrisu odsekovega delovanja predlagam v njegovem imenu:

„Slavni mestni zbor naj sklene:

1. Za mestni vodovod osvaja se prva alternativa po načrtu, kakor ga je izgotovil inženir gosp. Oskar Smreker za dobavo vode z ljubljanskega polja s proračunjenimi troški 485.486 gld.
2. Vodovodni odsek se pooblašča storiti vse potrebno, da se dela kar najhitreje mogoče razpišejo.“

V Ljubljani, dne 19. marca 1888.

Ivan Hribar.

Dnevne novice.

(G. deželni predsednik baron Winkler) odpotoval je v Rimske Toplice.

(Povodom smrti deželnega glavarja grofa Thurna) brzojavil je finančni minister pl. Dunajevski kranjskemu deželnemu odboru: „Ravnokar sem dobil žalostno vest o smrti Vašega visokorodnega deželnega glavarja ter se podvizam izraziti Vam svoje najglobokejše sočutje“. — Deželni glavar štajerski grof Wurmband je brzojavil: „Deželni odbor štajerski počastuje se povodom smrti gospoda deželnega glavarja grofa Thurna izraziti svoje globoko sočutje“.

(Družba sv. Cirila in Metoda.) Po pravilih vsak podružnični zastopnik za glavno skupščino lahko pooblasti kogarkoli izmed družbenikov. One gospode, ki se osebno vdeležé skupščine v Ptui, vljudno prosi ondotno podružnično načelnistvo, naj se pri njem blagovoljno zglašijo zaradi prenočišča in skupnega obeda. — Vdeležnikom s Primorskega in Kranjskega bi utegnil najbolj ugajati poštini vlak, ki odhaja iz Trsta ob desetih dopoludne, iz Ljubljane pa ob treh popoludne, s katerim vlakom se odpelje v soboto i več vodstvenih udov ter zastopnikov ljubljanskih podružnic in pride okrog devete ure v Ptuj. Pa tudi ponočni vlaki so ugodni, pride se potem zjutraj zgodaj. — Kakor je bilo vže razglašeno, ravnateljstvo južne železnice ni dovolilo znižane vožnine.

(Nadvojvodinja Valerija) pripeljala se bode jutri v Briže na Koroško, kjer bo štiri dni ostala.

(Protí ponemčevanju slovenskih šol) sklenila sta postavne korake trg Žalec v savinjski dolini in občina Ponikva ob južni železnici ter odposlala dotične vloge na deželni šolski svet, oziroma naučno ministerstvo. Tega bi ne smela opustiti nobena slovenska občina, kjer ji vsiljujejo nemščino.

(Premeščen) je profesor Edvard Samhaber iz Ljubljane na učiteljišče v Lincu.

(Nova vas.) V navzočnosti gosp. okr. glavarja Mahkota združilo se je včeraj 14 hiš na ljubljanskem barji v vas Lipe in bodo pod tem imenom vknjižene v zemljiško knjigo.

(Zrelostni izpit) na tukajšnji učiteljski pripravnici je delalo 13 kandidatov; 10 učencev je dostalo izpit, 2 ga bodeta ponavljala čez dva meseca, 1 čez jedno leto.

(Grad v Slovenski Bistrici) ogledala si je te dni posebna komisija štajerskega deželnega odbora natančno, ali bo sposoben za stanovanje Nj. veličanstva presvetlega cesarja ob letošnjih velikih vojaških vajah; našla ga je v dobrem stanu.

(Toča) je bila dne 20. t. m. po okolici sv. Lenarta v Sl. Goricah. Isti dan je bila huda nevihta v Ormožu in okolici. Treščilo je na Gorišnico, kjer so enemu gospodarju zgoreli vsi že spravljene pridelki, dva prašica in krava. Dne 22. t. m. pa je treščilo na Dolenji Polskavi, kjer je enemu gospodarju zgorelo poslopje.

(Pereči ogenj.) Okoli Ormoža posestnikom jako bolehalo svinje. Pravijo, da jih je že 200 poginilo.

(Kamniška četverorazredna deška ljudska šola) je imela koncem tega šolskega leta 202 učenca, za višje razrede sposobnih 138. Ponavljalno šolo je obiskovalo 25 učencev, in obrtno-nadaljevalno šolo 81 učencev.

(Četverorazredna deška ljudska šola v Škofji Loki) je imela koncem šolskega leta 251 učencev iz vsolanih in 44 iz tujih šolskih občin; za višje razrede je sposobnih 182. Letno poročilo obseza poleg šolskih stvari „Črtice iz življenja Nj. veličanstva presvetlega cesarja Frane Jožefa I.“ in „Nagovor k sklepu šolskega leta“ od g. nadučitelja Fr. Pape.

(Zapovedništvo) tretjega vojnega kora v Gradci prevzel je začasno podmaršal baron Bela Schönbberger.

Raznoterosti.

— P. Franc Ks. Weninger †. V Cincinnati v Ameriki umrl je dne 29. junja znani učenjak dr. Weninger S. J., rodem Štajerec iz mariborske okolice. Rodil se je dne 31. oktobra 1805 ter obiskoval gimnazijo v Ljubljani. Cesarica Karolina Avgusta vzela ga je seboj na Dunaj, kjer je dovršil modroslovske nauke. Novo sv. mašo je daroval l. 1828 na Dunaji ter bil pozneje profesor dogmatike na graškem vseučilišči. Leta 1832 je stopil v Jezusovo družbo, l. 1848 je šel kot misijonar v Ameriko. Eno leto je bil profesor bogoslovja v Cincinnati ter je pisal mnogo knjig. Nad štirideset

let je neumorno deloval kot misijonar ter prehodil vse Zjedinjene države.

— Dr. M. Scheeben, sloveči nemški teolog, umrl je v soboto popoludne v Kolinu.

— Izdelovanje piva na celem svetu. Neki strokovni list je izračunal, da se na celem svetu izkuha v enem letu 150 milijonov hektolitrov piva, od teh v Evropi 126½ milijona, v Ameriki 22½ milijona in v Avstraliji 1 milijon hektolitrov. Med evropskimi državami zavzema prvo mesto v tem oziru Anglija s svojimi 45 milijoni hektolitrov; Nemčija izdelava 42½ milijona hektolitrov, Avstro-Ogerska 13¼ milijona, Belgija 9¼ milijona, Francija 8 milijonov, Rusija 4½ milijona, Nizozemsko 1½ milijona, Švica, Švedija, Italija itd. pa po manj nego eden milijon hektolitrov. V Belgiji pride na eno osebo 165, v Veliki Britaniji 122, v Nemčiji 90, v Daniji 57, v Nizozemskem 34, v Avstro-Ogerski in Švici 33, v Norvegiji 31, v Franciji 21, v Švediji 20, v Rusiji komaj 5 in v Italiji le nekaj nad 1 liter piva v enem letu.

— Pridnost bučelic. Bučele morajo iz 63.000 deteljskih cvetov izsrkati méd, da ga napravijo skupaj za eden funt. Ena bučelica zapustiti bi morala panj ter poiskati cvete 3.750.000krat, da doseže napominani vspeh.

— Junaška mati. Iz Londona se poroča dne 18. t. m.: Grozna nesreča zgodila se je sinoči na postaji Harecastle. Neka gospa je korakala s svojima otrokoma čez natirje, ko se je brzovlak hitro bližal. Ko je došla gospa Leese h kraju, je zapazila, da je eden otrok še na natirji in da je v smrtni nevarnosti. Brez premisleka je skočila pred vlak, zgrabila otroka ter ga rešila; njo pa je stroj raztrgal na kosce.

— Prva električno-brzojavna zveza v Nemčiji pričela se je graditi ravno pred 40 leti. Ta proga bila je mej Berolinom in Kolonijo ter se je otvorila leta 1849. Že pred več nego 50 leti napravil je tajni poštni svetnik Pistor-Berlin optičen brzojav za državna poročila mej Berolinom in Koblicam. Prošnja berolinskih trgovcev za odpošiljanje borznih kurzov odklonila se je z ministersko naredbo z dne 15. aprila 1835. Po optičnem brzojavu potrebovalo je poročilo iz Berolina v Pariz najmanj 30 ur. Električni brzojav pa je takoj, ko je bil uveden, postal skupna last prebivalstva.

— Dinamitne topove poskuša sedaj nemško vojaštvo. Izumil jih je neki Američan. Ali si jih bo omislila nemška armada, ni še znano. Le toliko se zatrjuje, da so troški za napravo tega orožja veliko manjši kakor pri navadnih topovih. Streljalo se bo lahko s krogli, ki bodo imele do 200 funtov dinamita v sebi. Izumnik obljubuje, da se s takim topom uniči v nekaterih urah najtrdnjša trdnjava. Lepe stvari se nam obetajo!

Telegrami.

Dunaj, 27. julija. „Armeeverordnungsblatt“ poroča: Cesar je v lastnoročnem pismu srčno čestital nadvojvodi Viljemu o petdesetletnici njegovega službovanja ter hvaležno priznal njegove velike zasluge v vojski in miru posebno za izvežbanje in razvoj topničarstva. Enakim povodom je cesar pisal lastnoročno pismo generalu konjištva Rambergu, imenoval FZM. Schönfelda na mesto Kuhново in FML. Szveteneya na mesto Schönfeldovo, dovolil razpuščenje prvega konjiškega brigadnega poveljništva in ustanovljenje divizijskega poveljništva na Dunaji ter imenoval s 1. avgustom FML. Uexküllla poveljnika konjiški diviziji na Dunaji.

Potsdam, 27. julija. Cesarica zjutraj porodila princea.

Dunaj, 26. julija. V tukajšnjih vojaških krogih ne verujejo, da bi bil FZM. Kušn odločen za višje mesto v armadi.

Brno, 26. julija. Tovarnarji so dovolili tkalcem višje plače. Barvarjem se je neznatno zboljšala tedenska plača.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrina na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
26.	7. u. zjut.	736.0	20.9	sl. svzh.	jasno	0.00
	2. u. pop.	734.2	29.5	sl. zap.	del. jasno	
	9. u. zveč.	735.9	22.0	"	"	

Lep dan. Huda vročina. Srednja temperatura 24.1° C. za 4.5° nad normalom.

Tuji.

26. julija.

Pri **Matiču**: Wagenseil, zasebnik, iz Nemčije. — Theis, Mannsfeld, Fischer, Leidmaier, trgovci, z Dunaja. — Zenker, z družino, iz Trsta.

Pri **Južnem kolodvoru**: Vallentsits, zasebnica, iz Grada. — Maldoner iz Istre. — Seimba iz Trsta. — Reitter: in Herbig, dijaka, iz Prage.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

27. julija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	80 gl. 95 kr.
Sreberna " 5% " 100 " 16% "	83 " 10 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	112 " 15 "
Papirna renta, davka prosta	96 " 40 "
Akcije avstr.-ogerske banke	872 " — "
Kreditne akcije	307 " 90 "
London	124 " 75 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	9 " 86 "
Cesarski cekini	5 " 89 "
Nemške marke	60 " 95 "

Za šolsko mladino pri slavnostih povodom 40letnega vladanja Nj. veličanstva cesarja priporočava z barvotiskano sliko cesarja našega in 17 lesoreznimi podobami okrašeni, v najinem založništvu izšli slavnostni spis

Naš cesar

(1848—1888).

Zgodovinski spis za slovensko mladino.

Priredil učitelj.

Slavnostni ta spis, koji so priporočali visoki e. kr. deželni šolski sveti kranjski, koroški, primorski in štajerski najtopleje v nakupovanje, je kaj priličen zaradi svoje patrijotične vsebine kakor tudi zaradi bogate opreme svoje v stalen spomin na letošnjo štiri-desetletnico vladanja Nj. veličanstva cesarja našega Frana Josipa I.

Cena spisu je 18 kr. Za 100 in več kupljenih izvodov se znatno cena zniža. (2)

Razprodajalcem dovoljuje se rabat.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg.

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani

na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)

priporoča svojo dobro vrejeno zalogo raznovrstne

hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstavke po 5 gld. 50 kr., divane, garniture, modroce na peresih po 10 gld., žimnate modroce po 20 gld., vozičke za otroke, okvire za svete in posvetne podobe, in sicer za 20 odstotkov ceneje, kakor drugod.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela.

Cenilnik s podobami zastonj in franko.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Frančiškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče dela v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupee so oljnat barve v ploščevinastih pušicah (Bleibüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfineje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

Cenike na zahtevanje.

OTOMANE,

!!gld. 38 a.v.!!

(glej podobo), naj-bolj praktično, elegantno, moder-ne in priljubljeno tapecirano pohišt-veno orodje, pre-oblečeno z moder-nim in močnim blagom in popol-

no pozamenterijo, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4,

Uzorec blaga resnim kupcem franko na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Federmatratzen) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot specialiteto: alturne preproge.

Ceniki s podobami zastonj in franko na zahtevanje.

Nič več mokre noge ali trdo usnje!

To doseže le I. Bendiksa iz St. Valentina odlikovana, patentovana in nepremočljiva

hranilna mast za usnje

edina svoje vrste, pohvaljena od petih sedaj aktivnih gene-ralov e. kr. vojne; ta hranilna mast naj se nikar ne za-menja z drugimi enakimi pa nič vrednimi sredstvi.

Za likanje usnja vzame naj se e. kr. patentovana

hranilna tinktura za usnje

(likalno olje za usnje) in ne apretura ali momentni lik, ki razjedata usnje; tinktura je iznajdba, koja varuje patent.

Dobiva se v Ljubljani pri gg. A. Krisperju in Schusnig & Weberju, kakor tudi v vseh večjih krajih monarhije.

Svarilo pred ponarejanji: Na vsaki steklenici in ploščevinasti pušici razvidno mora biti ime izumnika I. Bendiksa. (2)

Deček 12 do 13 let star, krepkega zdravja, sin poštenih in krščanskih starišev, ki je ob-iskoval prvi razred gimnazije, ali vsaj pet ljudskih razredov z dobrim vspehom

vsprejme se takoj kot

učenec

v prodajalnico mešanega blaga. Na-tančneje poizvé se v „KATOL. TISKARNI“ v Ljubljani. (1)

Katoliška Tiskarna

priporoča raznovrstne

vizitnice

po nizki ceni.

ZAHVALA.

Deželni odbor kranjski šteje si v dolžnost, da se najtopleje zahvaljuje za toliko mnogobrojno vdeležitev pri pogrebu

deželnega glavarja vojvodine Kranjske

visokorodnega gospoda

Gustava grofa Thurn-Valsassina-Como-Vercelli

in še posebno zahvaljuje prevzvišenemu gospodu knezoškofu ljubljanskemu in prečastiti duhovščini, gospodu e. kr. deželnemu predsedniku, zastopnikom visokega plemstva, gospodom državnim in deželnim poslancem, gospodu e. kr. predsedniku deželnega sodišča, istotako zastopnikom drugih političkih in sodnih oblastev na Kranjskem, kakor tudi mestnemu magistratu ljubljanskemu, zastopnikom e. kr. finančnega vodstva in e. kr. finančne prokurature, dalje trgovinski in obrtnijski zbornici, e. kr. km etijski družbi in njenim podružnicam, konjerejskemu odseku, komisiji za pogozdovanje krasa, odvetniški in notarijatski komori, e. kr. deželnemu žendarmerijskemu poveljstvu, zastopnikom srednjih in ljudskih šol, e. kr. rudarskemu okrajnemu uradu, e. kr. glavni tobačni tovarni in e. kr. poštnemu in brzojavnemu upravnistvu, raznim občinskim zastopom in okrajnim cestnim odborom, kranjskemu obrtnemu društvu, čitalnišnemu in filharmoničnemu društvu v Ljubljani, pevskeemu društvu čitalnice ljubljanske in pevskeemu društvu „Slavec“, telovadnemu društvu „Sokol“, društvu veteranov v Ljubljani, požarnim stražam iz Begunj, Bleda, Kranja, Ljubljane in Radoljice.

V LJUBLJANI dne 26. julija 1888.

(1)

Deželni odbor.

Radgonska kislavoda

(Radkersburger Sauerbrunn)

Štefanije studenec.

Najčistejši alkalični kislec.

Lastnina J. DELLER-JA v Radgoni.

Glavna zaloga in prodajalnica za Kranjsko izročena je edino le agenturni in komisijski trgovini

J. Liningerja

Rimska cesta št. 9 v Ljubljani

kjer se sprejemajo vsa naročila.

Enotna cena je ako se kupi 100 bokalskih ste-klenic v zabojih po 25 steklenic 16 gld. in 100 ste-klenic po pol bokala v zabojih po 50 steklenic 11 gld. franko zaboj v Ljubljani. Manjše število steklenic se ne more naročiti, pač pa se dopošlje, ako kdo želi, kislec za poskušnjo.

Štefanije studenec

je oglene kisline in ogleno-kislega natrona najbolj bogata mineralna voda, je čisto alkaličen studenec in je vsled svojih izvanredno dijetljivih in zdravilskih lastnosti najizvrstnejši kislec. Z vinom pomešan je Šte-fanije studenec jako prijetna, hladilna in po-življavača pijača in se posebno zaradi tega priporoča, ker tudi najkislejše vino spremeni v prijetno. ljubko in sladko-okusno pijačo. To se izvrši po posebni ugodni sestavi vode Štefanije stu-denca, po kateri se vinska kislina nevtalizira, to je uniči. S sladkorjem, limonami (citronami) ali raznim sadnim sokom zmešana je voda Štefanije studenca prav šampanjen podobna. Vsled velike množine proste oglene kisline in dvojno oglenih kislih soli, posebno pa dvojno ogleno-kislega natrona je Štefanije studenec najboljša namizna pijača, katera se z vso pravico uvrštuje mej najboljše kislece cele Evrope.

Štefanijski studenec

ima kot zdravilo najboljši vspeli pri kataris želodeca in črev, pri pomanjkanji teka, pri težkočah pre-bavljanja, pri zaprtji vode vsled prehlajenja, pri živčnih afekcijah.

Dobi se ŠTEFANIJSKI STUDENEC v znanih specerijskih prodajalnicah v Ljubljani in na deželi. (20)